

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6. Kbf.23/2020/19

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. július 8. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt I.r. és társaival szemben folytatott büntetőeljárásban a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. szeptember 26. napján kihirdetett Kb.II.16/2018/85. számú ítéletét I.rendű vádlott., ... II.r., ... III.r., ... IV.r., ... V.r., valamint ... VI.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

- [1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. január 4. napján kelt Kb.I.76/2017/2. számú végzésével **pmv1** és **pmv2** sértettek által **...I.r.**, I... , III.rendű vádlott neve ..., ... és ... ellen a Btk.301.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás miatt 2017. november 17. napján kelt és november 29. napján előterjesztett vádindítványt elutasította.
- [2] **pmv1** és **pmv2** **pmv1k** fellebbezése alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2018. február 19. napján kelt 6.Kbkf.10.0.../2018/3. számú végzésével a Szegedi Törvényszék Kb.I.7.../2017/2. számú végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás további folytatására utasította.
- [3] A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal B-i Járási Hivatala a BKE/3../230193-4/2018. számú végzésével **pmv1** pótmagánvádló részére pártfogó ügyvédet rendelt ki.
- [4] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. szeptember 26. napján kihirdetett KB.II.16/2018/85. számú ítéletével I.r. vádlottat az ellene 2 rb a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, valamint 2 rb a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége; ... II.r. vádlottat az ellene a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi

sértés vétsége; ... III.r. vádlottat az ellene a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége; ... IV.r. vádlottat az ellene a Btk. 302. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő közfeladatot ellátó személy eljárásában elkövetett bántalmazás büntette, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége; ... V.r. vádlottat a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége; ... VI.r. vádlottat a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, és a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte **pmv1** és **pmv2 pmv-t**, hogy egyetemlegesen fizessék meg az eljárás során felmerült 423.567,- forint bűnügyi költséget.

- [5] Az ítélet ellen a tárgyaláson jelen volt **pmv1** pótmagánvádló a saját, valamint felesége nevében fellebbezést jelentett be. A **pmv1** jogi képviselője szintén fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére a felmentésük miatt, eltérő tényállás megállapítása érdekében, továbbá a bűnügyi költség megfizetésére kötelezés és a bizonyítási indítvány elutasítása miatt.

- [6] A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

- [7] **pmv1** pótmagánvádló utóbb előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amiben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást nem teljes terjedelmében folytatta le, a bizonyítási indítványai teljesítését - kiemelten az igazságügyi szakértővel kapcsolatos bizonyítási indítványát - alaptalanul mellőzte. Ekörben hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő nem volt független, sőt ellenkezőleg, elfogult és befolyásolt volt. Érvelése szerint az általa benyújtott bizonyítékok (orvosi dokumentáció, DVD felvételek, iratok) megalapozzák nevezett rendőrök büntetőjogi és erkölcsi felelősségét. Kifogásolta, hogy ennek ellenére az elsőfokú bíróság okszerűtlen és elfogult mérlegelése következtében felmentette a vádlottakat. Álláspontja szerint az ítéletben rögzített tényállás valótlan, főleg az önkárosítására tett megállapítások, az ítélet 16. oldal 3. bekezdésében foglaltakat pedig egyenesen cinikusnak tartotta. Ezen túlmenően az eljárás során felmerült bűnügyi költséget eltúlzottnak és indokolatlannak tartotta, figyelemmel arra is, hogy egyrészt az eljáró bíró hibájából került sor megismételt tárgyalások tartására, másrészt a vádlottak szolgálati gépjárművel érkeztek a tárgyalásokra. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta és kérte, hogy a másodfokú katonai tanács rendeljen ki az ügyben független orvosszakértőt.

- [8] **pmv1** pótmagánvádló 2020. július 8. napján 14 órára kitűzött tanácsülés megkezdése előtt lényegében a fellebbezés indokolásában írtakkal egyező tartalmú beadványt terjesztett elő. Kifogásolta, hogy a bíróság a tényállást 6 rendőr elfogult tanúvallomására és egy ugyancsak elfogult „rendőr” orvosszakértő által adott szakértői véleményre alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tárta fel a valós tényeket és összefüggéseket, a „kronológiai történéseket” nem

vetette össze az orvosi iratokkal. Erre tekintettel kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa értékelje megfelelően a keletkezett traumatológiai orvosi iratokat és a sérüléseket rögzítő fényképfelvételeket. Megismételte, hogy a kórházból történt viaszszállításán során végig bántalmazták, továbbá hangsúlyozta, hogy nem csak az ő, hanem **pmv2** sérülései sem önkárosítás folytán következtek be. Megismételte azt is, hogy ... I.r. vádlott „cs-i, menesztett helyi kmbs minden korrupciós és maffia ügyben nyakig benne volt. Állandó jelleggel a sértettekkel kívánt leszámolni.” Továbbra is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a **dr. U.L. o.szakértő** által készített igazságügyi orvosszakértői véleményt minden szempontból elfogulatlanak és irányadónak tekintette annak ellenére, hogy álláspontja szerint dr. UL. ... orvosszakértő az irányadó szakmai szabályokat mindenben felrúgva, elfogultan egészítette ki az alap 14 soros szakvéleményt. Ezzel összefüggésben egy külön íven szövegezett és csatolt beadványában hivatkozott arra, hogy dr. UL.... korábban a Cs-i Megyei Rendőrkapitánysághoz volt kapcsolható munkaköri beosztása okán. Ezért álláspontja szerint a rendőrhöz való viszonyulása, érintettsége miatt nyilvánvalóan elfogult. Utalt arra, hogy bár nem ismeri dr.UL. ... konkrét szakmai képzettségét, de feltételezhetően traumatológusként olyan kérdésekben foglalt állást, ami egyáltalán nem az „asztala”. Kifogásolta, hogy az ügyeletes parancsnok, valamint **t1** és **t2** nem lettek tanúként kihallgatva. Érvéle szerint az ítélet jogilag sem megalapozott, az elnagyolt és pontatlan. Utalt arra, hogy az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Álláspontja szerint az arányosság elve a vele és feleségével szemben foganatosított rendőri intézkedés során egyáltalán nem érvényesült, hiszen sem ő, sem a felesége nem tanúsított ellenszegülést a rendőri intézkedéssel szemben, ennek ellenére súlyosan bántalmazták őket. Utalt arra, hogy a további jogi indokait a másodfokú bíróság által tartott tárgyaláson kívánja kifejteni.

- [9] A **pmv1k** által bejelentett fellebbezés folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. A felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. A másodfokú katonai tanács a Be. 598. § (1) bekezdés b) pontja alapján tanácsulésen döntött. Ebben az esetben a **pmv1** kérelme ellenére sem teszi kötelezővé a törvény nyilvános ülés tartását.
- [10] A **pmv1**knak a vádlottak bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezése nem alapos.
- [11] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során a Be. CV. fejezetében írt, a pótmagánvádas eljárásra vonatkozó eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. ... IV.r., ... V.r., illetve ... VI.r. vádlottak a 2018. november 16. napján kelt nyilatkozatukban lemondtak a tárgyaláson való jelenlét jogáról, egyben a Be. 136. § -a alapján csatolták a kézbesített megbízotti szerződést, valamint rövid írásbeli vallomást tettek. Ebben a bűncselekmény elkövetését tagadták és egybehangzóan állították, hogy sohasem bántalmazták a **pmv1k**at. Ezt a vallomásukat az elsőfokú katonai tanács felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság kihallgatta a tárgyaláson jelen lévő I.r., II.r. és III.r. vádlottakat, akik azonban nem éltek a vallomástételi jogukkal. Ezért az elsőfokú katonai tanács törvényesen, a Be. 525. § (1) bekezdése alapján felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé a vádlottak korábbi vallomásait. A későbbiekben a kihallgatását követően, a 2019. március 26. napján tartott tárgyaláson ... II.r.

vádlott is csatolta a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát, illetőleg a kézbesítési megbízotti szerződést. A katonai tanács ezen túlmenően a tárgyalása során széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és megfelelően értékelte. A tárgyaláson szakértőként hallgatta meg Husdrené Dr. D.I.-t és Dr. UL.... igazságügyi orvosszakértőt, az utóbbi szakértő által készített orvosszakértői vélemény kiegészítését is elrendelte. Ezen túlmenően teljes körűen ismertette a releváns okiratokat, illetve megtekintette a tárgyaláson a rendelkezésre álló fényképfelvételeket és videofelvételeket. A Be. 527. § (2) bekezdés a) pontja alapján felolvasással tette a tárgyalás anyagává **t3**, **t4**, **t5**, valamint **t6** tanúk nyomozás során tett vallomását. Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor **pmv1** pótmagánvádoló vádelejtésére tekintettel a Kb. II.16/2018/60-III. számú végzésével ... VII.r. vádlottal szemben a Btk. 301. § (1) bekezdése miatt indult büntetőeljárást a Be. 806. § (1) és (2) bekezdése alapján megszüntette.

- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldal hatodik bekezdésétől a 17. oldal harmadik bekezdéséig rendkívüli részletességgel, egyenként és összességükben is értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy mely bizonyítékok cáfolták **pmv1** és **pmv2** vallomásait, illetőleg mely bizonyítékok támasztják alá a vádlottak védekezését.
- [13] A vádlottak az eljárás során bűnösségüket mindvégig tagadták arra hivatkozással, hogy a **pmv1**kkal szemben jogszerűen intézkedtek, őket az intézkedés során nem bántalmazták. Az I.r. és III.r. vádlottak arra hivatkoztak, hogy a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeszegülő **pmv1**fel és **pmv2**-vel szemben jogszerűen alkalmaztak testi kényszert, majd bilincselést, melynek törvényi kereteit nem lépték túl. A III.r. vádlott vallomása kiegészítette, egyben alátámasztotta az I.r. és II.r. vádlottak vallomásában foglaltakat, továbbá a III.r.vádltott vallomását megerősítette az általa korábban az ügyben tett írásos jelentés is, amely teljes mértékben megegyezett a nyomozás során előadott vallomása tartalmával. Az V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak szintén tagadták bűnösségüket és egyezően a nyomozás során tett tanúvallomásukban foglaltakat tartották fenn. Eszerint **pmv1** öngyilkossági kísérletét követően biztosították **pmv1** kórházi előállítását, majd a pszichiátriai osztályról történő visszaszállítás közben **pmv1** a mentőautóban váratlanul felpattant a székéből és a fejét nagy erővel az autó oldalába ütötte. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást a vádlottak tagadó vallomásai, az azokat alátámasztó, a tárgyaláson felolvasott tanúvallomások, **pmv1** és **pmv2** sérüléseiről készült orvosi dokumentáció, valamint az igazságügyi szakértői vélemények alapján állapította meg.
- [14] Az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége körében rögzítette, hogy a vádlottak a nyomozás során egymástól függetlenül a tanúvallomásaikban **pmv1** pótmagánvádoló magatartását egyezően ellenségesnek, a rendőri intézkedéssel szembe szegülőnek írták le, illetve a II.r. és III.r. vádlottak is ugyanolyan jellegű önkárosítás tanúsításáról számoltak be, mint a IV.-VI.r. vádlottak. **pmv1** pótmagánvádoló a vádlottak védekezésével szemben a bíróság előtt azt adta elő, hogy kerti munka közben arra lett figyelmes, hogy egy fekete gépkocsiból kipattant az I.r. vádlott, majd anélkül, hogy közölte volna vele az intézkedés okát közölte, hogy „így szoktam a szemeteket levadászni” kijelentés kíséretében leütötte és a hajánál fogva a fejét az aszfaltba kezdte verni. Nem vitatta, hogy a nyomozás során tett tanúvallomásában másként nyilatkozott, a két vallomás közötti eltérésre magyarázatot adni nem tudott. **pmv1** pótmagánvádoló tagadta azt is, hogy a feleségével szembeni intézkedés megkezdése előtt az I.r. vádlott bárminek is az abbahagyására szólította volna fel. **pmv1** a II.r. és III.r. vádlott vádindítványában körülírt cselekvőségét nem tudta pontosan leírni, illetve a tárgyaláson a vádindítványban írtaktól eltérően nyilatkozott a vádlottak cselekvőségével kapcsolatosan, a lényeges eltérésekre szintén nem tudott magyarázatot adni. Egyebekben az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a **pmv1**k vallomását cáfolta, és egyben az I.r., II.r. és III.r.

vádlottak vallomását támasztotta alá **pmv2 pmv1**nak a tevékenységi központba történt telefonhívásának hangfelvétele. Dr. D.I: házi orvos, aki **pmv1** pótmagánvádoló befogadását megelőző orvosi vizsgálatot végezte előadta, hogy a amennyiben a **pmv1** a vizsgálata során testszerte elszenvedett sérülésekről számolt volna be, abban az esetben a hivatkozott testtájékok is megvizsgálásra kerültek volna. Az orvosi iratok megállapításai a vádlotti vallomások tartalmával voltak egybehangzóak, a tanúsított magatartások és a látható sérülések vonatkozásában. A vádlotti védekezéseket támasztotta alá **t7**, és az azt alátámasztó **t3** tanúvallomása is. A **pmv1**i vallomásokkal szemben ugyancsak a vádlotti védekezéseket támasztotta alá **t4** és **t8** tanúk tárgyalás anyagává tett vallomása. Helyesen foglalt állást a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor rögzítette, hogy a vádlotti vallomásokkal mindenben egybehangzó fenti tanúvallomások és a bizonyítási eljárás részévé tett jelentések cáfolták a **pmv1**i előadást mind a tanúsított **pmv1**i magatartás, az öngyilkossági kísérlet, a vizsgálatokon történő megjelenés és az elszenvedett bántalmazás, valamint az önkárosító magatartás körülményeinek és megtörténtének a tekintetében is. Helyesen foglalt állást az elsőfokú katonai tanács az igazságügyi orvosszakértő elfogulatlanságával kapcsolatosan. A szakértő elfogultságára ugyanis semmilyen adat nem merült fel. A szakértő a véleményében azt rögzítette, hogy **pmv1** pótmagánvádoló testén található sérülések egyértelműen a kényszerintézkedés folytán történő megragadások, bilincselés előtti erőbehatások, továbbiakban a szállítások kapcsán való megragadások folytán jöhetnek létre. A szakértői vélemény rögzíti, hogy a csukló területén olyan jellegű elváltozások, amelyek arra utalnak, hogy **pmv1** durva bilincselés által történő erőbehatást szenvedett, nem láthatók, ezért a látélet cáfolhatja, hogy a **pmv1** durva bilincselést szenvedett volna el. Durva, nagyobb erőbehatásra sem a fényképfelvételek, sem pedig a látélet alapján nem vonható le következtetés.

- [15] Az elsőfokú katonai tanács az indokolási kötelezettségének a fentiek alapján maradéktalanul eleget tett, kellő indokát adta annak, hogy mely okokból nem tudta megállapítani a vádlottak büntetőjogi felelősségét. Ítélete 3. oldalának utolsó előtti bekezdésétől a 6. oldal utolsó előtti bekezdéséig - mérlegelési jogkörében eljárva - a bizonyítékokkal összhangban állapította meg a történeti tényállását minden vádlott vonatkozásában.
- [16] A másodfokú katonai tanács a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok alapján a tényállás személyi részét csupán annyiban egészíti ki, hogy: " ... III.r. vádlott szolgálati viszonya 2019. május 31. napján lemondással szűnt meg." E kiegészítéssel az elsőfokú ítélet már mindenben mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta a felülbírálat alapjául.
- [17] A Be. 591.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy **pmv1** és **pmv2 pmv1**k a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által fentiek szerint kiegészített tényállás megalapozott, ezért a **pmv1**knak a bizonyítékok újraértékelésére, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésére, eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlottak bűnösségének kimondására irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.
- [18] A fellebbezésben az új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány elutasítását is sérelmezte **pmv1** pótmagánvádoló. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú

bíróság az ítélet 18. oldal negyedik bekezdésében kellő indokát adta a bizonyítási indítvány elutasításának, miszerint megítélése szerint **pmv1** pótmagánvádló az eljáró igazságügyi orvosszakértő szakmaiatlanságát azon körülményre alapította csupán, hogy a **pmv1**i állásponttól eltérő tartalmú igazságügyi orvosszakértői véleményt adott.

- [19] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa helyesen járt el, amikor az ítélet 17. oldalán, a jogi indokolás körében vizsgálta a rendőri intézkedés jogszerűségét is.
- [20] A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki. Az I.r. vádlottnak az Rtv. 11. és 13. § szakaszai alapján - a **pmv1**val szemben kibocsátott elfogatóparancsra tekintettel - intézkedési kötelezettsége állt fenn. Tekintettel arra, hogy a K-i bíróság **pmv1** pótmagánvádlóval szemben 2017. február ... napján 2.B.../2015/77. szám alatt elfogatóparancsot bocsátott ki, ezért az I.r. vádlottnak az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett. **pmv2** **pmv1**nak a tevékenységirányító központ irányába történő telefonhívásának hangfelvétele és annak leírata alapján megalapozottan vont le következtetést az elsőfokú bíróság atekintetben, hogy kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az I.r. vádlott által foganatosított rendőri intézkedés során a **pmv1**k tudomással bírtak arról, hogy az **pmv1** pótmagánvádlóval szemben kibocsátott elfogatóparancs miatt folytat rendőri intézkedést az I.r. vádlott. Helyesen, a bizonyítékok mérlegelése után megalapozottan foglalt állást az elsőfokú katonai tanács abban is, hogy egyértelműen megállapítható, hogy mind **pmv1**, mind **pmv2** a folyamatban lévő rendőri intézkedésnek ellenszegült, illetve **pmv2** akadályozta a folyamatban lévő rendőri intézkedést. Fentiekre is figyelemmel a **pmv1**knak nem lehetett kétségük afelől, hogy törvényes rendőri intézkedésre került sor. Az Rtv. 20. § (1) bekezdése a) pontja alapján a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és az azon elhelyezett azonosító jel igazolja. Az I.r. vádlott, de általa az intézkedés végrehajtásához segítségül a helyszínre hívott II. r. vádlott rendőr jellege is látható volt. Fentiek alapján mind **pmv1**, mind pedig **pmv2** kötelesek lettek volna alávetni magukat az intézkedésnek.
- [21] Az Rtv. 19. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha a törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül kétséget kizáróan megállapítható. A (2) bekezdésben foglaltak szerint a rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.
- [22] A hivatkozott szabályok alapján az I.r. és II.r. vádlottaknak **pmv1** és **pmv2** előállítására kellett intézkedni, akik azonban a rendőri intézkedésnek ellenálltak. Az Rtv. 16. és 17. §-ai a kényszerítő eszközök alkalmazásával szemben támasztott alapvető követelményeket rögzítik. A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható. A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz

alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. A Szolgálati Szabályzat 39. §-a rögzíti a kényszerítő eszköz alkalmazása fokozatosságának elvét. Kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke, annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre, vagy sikere eleve kilátástalan. A törvény 47. § szerint a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A szabályzat 40. §-a szerint megfogás, a leszorítás, az elővezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat. A törvény 48. §-a a rendőr számára az ellenszegülés megtörésére céljából lehetővé teszi bilincs alkalmazását. A szolgálati szabályzat 41. § (1) bekezdés d) pontja szintén lehetővé teszi bilincs alkalmazását azzal szemben, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg. A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdése az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából tesz különbséget, így passzív ellenszegülést tanúsító személyt, aktív ellenszegülést tanúsító személyt és támadó magatartást tanúsító személyt különböztet meg. A sértettek egyértelműen aktív ellenszegülést tanúsító személyek voltak, akik nem vetették alá magukat a jogszerű rendőri intézkedésnek, és magatartásukkal fizikai erő kifejtés útján is igyekeztek azt megakadályozni. Ennek megfelelően az I.r. és II.r. vádlott jogszerűen alkalmazhatott velük szemben megfogást leszorítást, egyéb kényszerítést és önvédelmi fogásokat. Az ambuláns lapon rögzített sérülések, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai alapján **pmv1**en kizárólag olyan sérüléseket rögzítettek, amelyek az ellenálló sértett lefogása és bilincselése során - lényegében szükségszerűen - keletkeznek. Összességében megállapítható, hogy az I.r. és II.r. vádlott is törvényes rendőri intézkedést folytatott a jelen ügy **pmv1**ival szemben, és annak során jogszerűen alkalmazott testi kényszert.

- [23] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok gondos mérlegelése alapján a **pmv1** kkal szembeni valamennyi intézkedést az I. r. és II.r. vádlottak jogszabályi felhatalmazás alapján, aránytalan sérelmet okozása nélkül tették meg, illetőleg a III-VI. r. vádlottak sem követték el a terhükre rótt bűncselekményt. Megalapozottan foglalt állást akkor is, amikor az ítélet 17. oldal utolsó bekezdésében rögzítette, hogy **pmv1**k bekövetkezett, illetve esetlegesen bekövetkezett könnyű sérülései sem tekinthetők aránytalanoknak. A vádlottak tehát a **pmv1** kkal szemben az idézett jogszabályok felhatalmazása alapján jártak el, ezért velük szemben a Btk. 15. § g) pontja alapján büntethetőséget kizáró ok áll fenn. Ezért az elsőfokú bíróság törvényesen hozott felmentő rendelkezést a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással a vádlottakkal szemben.
- [24] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb - a bűnügyi költségre vonatkozó - rendelkezése is törvényes. A Be.813. § (1) bekezdése alapján helyesen kötelezte a **pmv1** kát a bűnügyi költség megfizetésére, mivel a vádlottakat felmentette. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet- helyes indoka alapján - I.r., ... II.r., II... .. III.r., ... IV.r., ... V.r.,

valamint ... VI.r. vádlottak tekintetében teljeskörűen helybenhagyta.

[25] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

[26], 2020. július 8.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

[27] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. szeptember 26. napján kihirdetett Kb.II.16/2018/85. számú ítélete ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... IV.r., ... V.r., valamint ... VI.r. vádlottak tekintetében 2020. július 8. napján jogerős és a bűnügyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2020. július 8.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke